

Llegenda del Mansuet

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Collbató i coves del Salnitre
Alçada: 505

Coordenades:

Latitud: 41.57358
Longitud: 1.83491
UTM Est (X): 402868
UTM Nord (Y): 4603088

Classificació

Número de fitxa 08069 - 200
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: És una llegenda molt popular i coneguda.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Plafons de la llegenda del Mansuet](#)

Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons
Data de registre de la fitxa: dg., 30/01/2011 - 01:00

Descripció

La llegenda del Mansuet explica la gesta de Mansuet Boixó, un ferrer que va salvar la gent del poble durant la guerra del Francès. En mig d'un atac enemic, va agafar els vells, la canalla i les dones i se'ls va endur a les coves del Salnitre, on els amagà en una balma que hi ha a uns trenta metres d'alçària. Un dia, quan els soldats entraren a la cova per fer-los fora, Mansuet llançà una caldera d'aram des del seu amagatall. Va ser tal el terrabastall que es pensaren que s'ensorrava la muntanya i van fugir, perseguits pel ferrer que els va matar. Segons la tradició, el Mansuet s'amagava en una balma de les coves del Salnitre.

Observacions:

Fotografia de la cova del Mansuet, 2010 (autora i arxiu: Lídia Ill).

Història

La llegenda és falsa, ja que Mansuet ni va lluitar a la guerra del Francès ni es va amagar a les coves. Fou un capitost reialista que va morir executat anys més tard. La llegenda, però, té una base real, ja que l'estiu de 1811, mentre els francesos ocupaven el monestir, els collbatonins es van amagar a les coves. El 31 d'agost, l'enemic va escorcollar-les i va matar alguns veïns en represàlia als atacs del sometent local.

La llegenda va ser impulsada pels literats catalans de la segona meitat del XIX, que van mitificar aquest personatge i la muntanya, i el van relacionar amb la "tradicional rebel·lió catalana". La primera versió és la de Santiago Àngel Saura i Mascaró, del 1852.

El nom de Mansuet s'ha incorporat a la toponímia local de Collbató, ja que dóna nom al passeig que travessa les antigues Parellades i va des del carrer Bonavista fins a la plaça de l'Església, i també a un dels dos centres escolars.

Bibliografia

MUSET I PONS, Assumpta (2009), Economia, societat i cultura al Bruc i el seu entorn a principis del segle XIX, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 79 i 88.

FRONTERA, Genís i Joan VALLS PUEYO (2008), Mansuet, el guerriller de Montserrat, Sant Vicenç dels Horts, Farell.

